

РЕШЕНИЕ

№ 3243

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2454** по описа за **2020** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Е. М., в качеството си на упълномощен процесуален представител на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, против Решение № 9079/13.01.2019 г., постановено по НАХД № 20276/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 23 състав, с което е отменено издаденото от Председателя на КРС Наказателно постановление № 138/12.09.2018 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 105в, вр. чл. 21, ал. 8 от Закона за пощенските услуги /ЗПУ/.

В жалбата е изложено становище за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че извода на СРС за маловажност на процесното нарушение е неправилен и незаконосъобразен. Поддържа се, че отмяната на наказателното постановление, ще стимулира нарушителя да продължи да извършва подобен вид нарушения. Сочи, че в случая безспорно Общите условия са се намирили от вътрешната страна на гишето, като по този начин клиентите нямали свободен достъп. Претендира се отмяна на въззивното решение и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не е представляван.

Ответникът – [фирма], в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва жалбата и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Излага подробни съображения в депозирано писмено становище.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА излага становище за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в конкретния случай. Изводите досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Преценката за правилност и за безспорна установеност на фактите от значение за предмета на настоящото производство почива на правилна правна интерпретация на събрания в хода на съдебното следствие пред въззивната инстанция доказателствен материал. Настоящият съдебен състав споделя установената от СРС фактическа обстановка, поради което счита, че не е нужно да я преповтаря.

Решението е валидно и допустимо, като при постановяването му не са допуснати процесуални нарушения обуславящи отмяната му.

В оспореното решение съставът на въззивния съд е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Този извод е правилен и се споделя от настоящата касационна инстанция. В обжалваното НП по достатъчно ясен и недвусмислен начин са описани както фактическите обстоятелства така и правната квалификация на извършените от касатора нарушения. Не са допуснати нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН.

Общото понятие на административното нарушение се съдържа в чл. 6 ЗАНН. В чл. 28 и чл. 39, ал. 1 ЗАНН, законът си служи още с понятията "маловажни" и "явно маловажни" нарушения. При извършване на преценка дали са налице основанията по чл. 28 ЗАНН, наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи "маловажните" случаи на административни нарушения от нарушенията, обхванати от чл. 6 ЗАНН. Когато деянието представлява "маловажен" случай на административно нарушение, той следва да приложи чл. 28 ЗАНН. Касае се за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Преценката на административнонаказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Прилагайки тази разпоредба, наказващият орган всъщност освобождава от административнонаказателна отговорност, а това освобождаване не може да почива на преценка по целесъобразност. Когато съдът констатира, че предпоставките на чл.

28 ЗАНН са налице, но наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление поради издаването му в противоречие със закона (Тълкувателно Решение № 1 от 12.12.2007 Г. по тълк. н. д. № 1/2007 Г., ОСНК на ВКС)

В случая решаващият състав на въззивния съд е извел правен извод за маловажност на процесното нарушение, като е приел, че нарушението не разкрива реална опасност, имайки предвид характера на засегнатите обществени отношения. Общите условия са били оставени в папка не на едно, а на няколко работни места на служителите в пощенския клон. Тези изводи на въззивния съд се споделят от касационната инстанция. Съгласно изложеното в съставения констативен протокол, не е налице нарушение на правото на потребителя да бъде информиран за цените, стоките и услугите, като тази информация е била на видно и достъпно място за клиенти с поставена за това информация в писмен вид. Тоест, потребителят може предварително да направи своя информиран избор. Тези обстоятелства разкриват по-ниска степен на обществена опасност на процесното нарушение, в сравнение с останалите нарушения от този вид, което обуславя приложението на чл. 28 ЗАНН. Като е достигнал до този извод въззивният съд е постановил едно материалнозаконосъобразно решение.

В рамките на дължимата по чл. 218, ал. 1 и ал. 2 АПК проверка, намира, че въззивното решение е постановено при липса на допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, като същото е в съответствие и с приложимия материален закон.

По тези съображения, а и предвид липсата на твърдения за наличието на други касационни основания и пороци в проверявания съдебен акт, решението на СРС се явява правилно, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата да бъде отхвърлена.

Водим от горното съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 9079/13.01.2019 г., постановено по НАХД № 20276/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 23 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: